

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

(Anden behandling af lovforslag (nr. 125) findes i tidenden sp. 7567).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helge Nielsen: Ved anden behandling af boliglovsforslagene blev der udtrykt megen skuffelse over det ændringsforslag, socialdemokratiet havde fremsat, et ændringsforslag, som vi mente ville gavne boligbyggeriet, et ændringsforslag, som vi mente var nødvendigt, for at man kunne klare saneringsopgaven og opgaven for det kommende boligbyggeri, et ændringsforslag gående ud på at forhøje kvotaen for det rentesikrede boligbyggeri fra 12.000 til 18.000 boliger om året. Det var så galt med den skuffelse, at der blev talt om blødende hjerter. Jeg vil her ved tredje behandling give udtryk for, at vi fra socialdemokratiets side har den samme skuffelse, en skuffelse over, at man fra regeringspartierne intet har foretaget sig imellem anden og tredje behandling.

Jeg omtalte ved anden behandling, at vi fik et forligstilbud under udvalgsarbejdet gående på, at man forhøjede de rentesikrede boliger fra 12.000 op til 15.000, imod at man forhøjede renten — et forligstilbud, som vi ikke kunne gå med til. Jeg indrømmer, at vi er noget overraskede og skuffede over, at regeringspartierne ikke har brugt deres flertal til at udarbejde et ændringsforslag i overensstemmelse med dette tilbud, således at vi ikke i dag skulle nøjes med en forhøjelse på 1.000 boliger om året, hvilket er

helt utilstrækkeligt til at klare både saneringsproblemet, når vi skal sanere 3.000-4.000 boliger om året, og det, at der skal skaffes flere boliger og der skal skaffes bedre boliger i det kommende år.

Jeg vil også gerne spørge boligministeren her ved tredjebehandlingen om Håndværksrådets møde, hvor der blev udtalt stor bekymring for boligsituationen og den nedgang, der stadig er i igangsættelserne af nyt boligbyggeri, om en sådan situation ikke har bekymret boligministeren, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han agter at gøre i denne forbindelse over for det stadig nedadgående boligbyggeri.

Boligministeren (Hastrup): Jeg kan ganske tilslutte mig den skuffelse, som hr. Helge Nielsen gav udtryk for. Det var også mit håb, at vi havde kunnet nå et resultat af vore forhandlinger. Socialdemokratiets udgangspunkt var 18.000 rentesikrede lejligheder som efter den gældende ordning, og vort udgangspunkt var 13.000 rentesikrede. Vi prøvede på, om vi kunne mødes på midten, det lykkedes altså ikke i den omgang. Jeg vil gerne gøre den tilføjelse, at heller ikke regeringen er af den opfattelse, at dermed har det sit forblivende. Jeg håber, at vi i løbet af efteråret kan indlede nye forhandlinger med henblik på en løsning af den problematik, også den problematik, der knytter sig til at skaffe erstatningslejligheder til de saneringsramte.

Med hensyn til det påbegyndte boligbyggeri og de udtalelser, der er fremkommet efter de seneste undersøgelser af de licitationer, som Håndværksrådet har statistik over, vil jeg gerne sige rent generelt, at boligproblemet bekymrer mig konstant og bekymrer også regeringen konstant, og vore bestræbelser går også ud på at mindske den bekymring mest muligt, men jeg vil dog gerne gøre den tilføjelse, at i første kvartal af indeværende år har vi haft det største antal påbegyndelser inden for boligbyggeriet, der nogen sinde har kunnet påvises i dette land. Men det er klart, at hele boligsituationen fordrer, at den konstant følges, og regeringen vil også være indstillet herpå. Regeringen vil endvidere være indstillet på i videst muligt omfang at inddrage folketingsets boligudvalg, der jo er et stående udvalg, i disse overvejelser.